

ЗАВЕРШИВСЯ РОБОЧИЙ ВІЗИТ
ЮЛІЇ ТИМОШЕНКО
ДО США

стор 2

БОРИС ТАРАСЮК:
«УРЯД ПОЛЬЩІ ВІДПОВІДАЄ
ЗА ПОГІРШЕННЯ ВІДНОСИН ІЗ КИЄВОМ»

стор 3

ТРИВАЛА
КОАЛІЦІАДА
АНГЕЛІ МЕРКЕЛЬ

стор 6

КРАЇНА НА МЕЖІ ВИЖИВАННЯ

НА ПОСТУ ПРЕМ'ЄР-МІНІСТРА ЮЛІЯ ТИМОШЕНКО РЕАЛІЗУВАЛА ПРОГРАМУ ПІДТРИМКИ НАРОДЖУВАНOSTI. ПРИ НАРОДЖЕННІ ПЕРШОЇ ДИТИНИ БАТЬКИ ОДНОРАЗОВО ОТРИМУВАЛИ 12,5 ТИС. ГРН, ЗА ДРУГУ ДИТИНУ — 25 ТИС. ГРН, А ЗА ТРЕТЮ — 72 ТИС. ГРН. РЕЗУЛЬТАТОМ ТАКОЇ ФІНАНСОВОЇ ПІДТРИМКИ СТАВ СПЛЕСК НАРОДЖУВАНOSTI, Й ДЕМОГРАФІЧНА СИТУАЦІЯ В УКРАЇНІ ВИРІВНЯЛАСЯ

Давно у воду канули ті часи, коли нас було 52 мільйони. Згідно з даними Держстату, в Україні на сьогодні постійно проживають 42 233 390 осіб. Прогнози фахівців невтішні: з кожним роком населення нашої країни скорочуватиметься. І винна в цьому не лише війна, а й депопуляція з міграцією, свідомо чи мимоволі стимульовані владою.

МАСШТАБ ЦИФРОЮ ВИМІРЯТИ НЕМОЖЛИВО?

За 11 місяців минулого року чисельність населення України скоротилася на 181 500 осіб. Депопуляція очевидна — на 100 померлих припадає 64 новонароджених.

Серед регіонів за кількістю населення лідерами є Донецька та Дніпропетровська області, в яких проживають 4 202 802 і 3 233 006 осіб відповідно. Третю позицію посідає Київ, який трошки не дотягнув до 3 млн (2 933 537 осіб). У Київській області, без урахування столиці, зареєстровано 1 753 066

осіб. Понад 2 млн населення налічується у Харківській, Львівській, Одеській та Луганській областях. А найменші числа демонструють Чернівецька та Кіровоградська області — трохи більше 900 тис. осіб.

У Держстаті констатують, що опубліковані дані не враховують чисельність населення на тимчасово окупованих територіях в Автономній Республіці Крим і Севастополі. Самі ж розрахунки здійснено на основі наявних адмінданих про держреєстрацію фактів народження й смерті та зміни реєстрації місця проживання.

(Закінчення на стор. 5)

Завершився робочий візит Юлії Тимошенко до США

Зустріч Юлії Тимошенко з Куртом Волкером

Делегація «Батьківщини», до складу якої увійшли Юлія Тимошенко, Григорій Немиря та Сергій Власенко, минулого тижня відвідала Сполучені Штати Америки з робочим візитом. У Вашингтоні політики мали низку важливих зустрічей.

Так, голова партії «Батьківщина» Юлія Тимошенко разом із Григорієм Немирею зустрілися зі спеціальним представником Державного департаменту США з питань України Куртом Волкером.

Сторони обговорили стан і перспективи врегулювання конфлікту на сході України, можливості й модальності запровадження миротворчої місії ООН на Донбасі та питання двостороннього співробітництва між США та Україною.

У зв'язку з цим Курт Волкер поінформував Юлію Тимошенко про результати своєї останньої зустрічі з помічником президента Росії Владиславом Сурковим.

Окремо лідер «Батьківщини» та спеціальний представник Держдепу США зупинилися на внутрішньополітичній та економічній ситуації в Україні та її впливові на перспективу стійкого миру на Донбасі.

Сторони наголосили на необхідності досягнення конкретних результатів роботи антикорупційних інституцій в Україні, поваги до верховенства права й дотримання демократичного політичного процесу в контексті наступних президентських і парламентських виборів, створення належного інвестиційного клімату для залучення стратегічно важливих прямих іноземних інвестицій.

Юлія Тимошенко та Курт Волкер домовилися про продовження регулярних двосторонніх зустрічей для взаємного інформування та обміну думками.

Політик мала бесіду з помічником державного секретаря США у справах Європи та Євразії Вессом Мітчеллом. Вони обговорили ймовірні шляхи досягнення миру на сході України та питання навколо анексованого Росією Криму.

Юлія Тимошенко на Національному молитовному сніданку

В розмові акцент було зроблено на внутрішній ситуації в Україні. Мова зайшла про боротьбу з корупцією на вищих щаблях влади, про ефективність роботи вже існуючих антикорупційних інституцій і перспективи створення незалежного антикорупційного суду.

Також лідер «Батьківщини» провела зустріч із керівництвом комітету з питань розвідки Палати представників Конгресу США. В розмові були порушені актуальні теми, зокрема українсько-американських відносин, ситуації на сході нашої держави та питання, пов'язані з дотриманням прав і свобод людини в анексованому Криму.

Особливу увагу було приділено питанням боротьби з корупцією у вищих ешелонах влади, створення й зміцнення антикорупційних органів та запровадження парламентсько-громадського контролю за силовими відомствами.

Зустрілася Юлія Тимошенко і з головою комітету із закордонних справ Сенату США Бобом Коркером. Політики говорили про проблему боротьби з корупцією. Втім, головною темою розмови була російська агресія проти нашої держави та надан-

ня Сполученими Штатами Америки летальної зброї Україні.

Юлія Тимошенко подякувала Сенату США за принципову позицію щодо підтримки України, захисту її суверенітету та територіальної цілісності. Вона також наголосила на необхідності не забувати про Крим, незаконно анексований Росією.

Своєю чергою сенатор Боб Коркер відзначив сильну позицію Юлії Тимошенко та її партії у справі відстоювання національних інтересів України.

Голова партії «Батьківщина» також мала розмову з високоповажним членом Республіканської партії США, сенатором Марко Рубіо. Сторони детально обговорили безпекову та соціально-економічну ситуацію в Україні.

Юлія Тимошенко запросила Марко Рубіо разом із колегами відвідати Україну при нагоді, й це запрошення було радо прийняте.

Лідер «Батьківщини» також поспілкувалася з колишнім астронавтом, сенатором Біллом Нельсоном. Вони обговорили актуальні питання двосторонніх відносин, зокрема допомогу США Україні в оборонній та економічній сферах. Крім того, мова зайшла про захист прав і свобод внутрішньо переміщених осіб та про надання допомоги цій категорії населення.

До речі, на запрошення сенатора Білла Нельсона Юлія Тимошенко мала змогу спостерігати за запуском важкої ракети-носія Falcon Heavy, який відбувся з космодрому космічного центру імені Кеннеді у Флориді минулого вівторка, 6 лютого.

Під час свого візиту Юлія Тимошенко також взяла участь у Національному молитовному сніданку, на якому був присутній президент США Дональд Трамп.

Юлія Тимошенко та Весс Мітчелл

Юлія Тимошенко з Джимом Хаймсом

Юлія Тимошенко з Бобом Коркером

ЗАКОН ПРОТИ ІСТОРІЇ

Польський Сенат слідом за Сеймом прийняв нову редакцію закону «Про Інститут національної пам'яті». Ця законодавча ініціатива, яку вже охрестили «антибандерівським законом», обернулася дуже гучним скандалом. Не тільки Україна, але й багато інших країн висловили категоричну незгоду з позицією польських законотворців. Але про все по порядку.

Насправді грому серед ясного неба не було: проект закону партія «Кукізі 15» подала ще півтора року тому. Практично у той самий час з'явилася сумнозвісна резолюція, що визнає події на Волині під час Другої світової війни геноцидом польського народу. Однак цей документ польський Сейм підтримав у липні 2016 року, а проект «Кукізі 15» відклали на невизначений час. Тоді партії «Право і справедливість» документ здавався занадто радикальним.

Прогнозували, що закон про ІНП розглянуть у листопаді-грудні минулого року. Втім, тоді польський президент Ан-

држей Дуда здійснив офіційний візит до України, і розгляд документа знову відклали. Але все ж таки 26 січня польський Сейм у третьому читанні проголосував за законопроект про поправки до закону «Про Інститут національної пам'яті».

Суть нововведень така: відтепер за публічні звинувачення на адресу Польщі в злочинах, скоєних під час Голокосту, в пособництві нацистській Німеччині, військових злочинах або злочинах проти людяності можна буде притягати навіть до кримінальної відповідальності.

Також тепер категорично заборонено використовувати словосполучення «польський табір смерті», описуючи концтабори, які існували на території окупованої Німеччиною Польщі.

Крім того, закон встановлює кримінальну відповідальність за заперечення участі

українських націоналістів і членів українських організацій, які співпрацювали з німецьким Третім рейхом, у злочинах проти поляків у 1925–1950 роках. Закон загалом забороняє пропаганду «бандерівської ідеології». Тому будь-який громадянин країни або іноземець, який порушив новоспечені норми, буде змушений заплатити штраф, або ж його навіть зможуть засудити до тюремного ув'язнення строком до трьох років. Під дію закону не підпадають лише мистецтво й наукові дискусії.

У ніч на 1 лютого законопроект схвалив і польський

Стурбованість висловили і в Державному департаменті США. Держсекретар Рекс Тіллерсон у своїй заяві засудив президента Польщі Анджея Дуду за підтримку поправок до закону «Про Інститут національної пам'яті». За його словами, закон «негативно впливає на свободу слова і наукові дослідження». Тіллерсон визнав, що такі терміни, як «польські табори смерті», є болючими і вводять в оману, але закликав Польщу боротися з історичними перекозками шляхом відкритих дебатів, а не заборон.

Також закон рознесли в пух і прах у Франції. Глава тамтешнього МЗС Жан-Ів Ле Дріан заявив, що ніхто не повинен переписувати історію.

«Цей закон неправильний, ми не повинні переписувати історію, це ніколи добре не закінчується... Все, що може

перекрутити історію, є негативним», — сказав він.

Міністр закордонних справ Франції зазначив, що голосування за закон про ІНП заслуговує на осуд. У той же час, відповідаючи на питання, як Євросоюз може відреагувати на цей документ, Ле Дріан підкреслив, що «моральний тиск буде досить сильним». А на завершення він сказав: «Я також сподіваюся, що польський народ зможе змінити свою думку».

Не змусила себе чекати й реакція Ізраїлю, який виступав категорично проти прийняття закону про ІНП. Так, представник ізраїльського МЗС Еммануель Нагшон написав у себе в Twitter: «Ізраїль з абсолютною серйозністю розглядає будь-які спроби оскаржити історичну правду. Жоден закон не змінить фактів».

Підготував Микола БИКОВ

Борис ТАРАСЮК: «Польський уряд несе відповідальність за погіршення відносин із Києвом»

Журналіст польської Gazeta Wyborcza Вацлав Радзівінович узяв інтерв'ю у народного депутата України від «Батьківщини», експерта закордонних справ Бориса Тарасюка. Головною темою розмови стали відносини між Україною та Польщею на тлі нещодавнього політичного скандалу.

» Як ви оцінюєте прийняті Сенатом поправки до закону «Про Інститут національної пам'яті РП»?

— Абсолютно негативно. Це яскравий приклад підпорядкування історії політичним потребам провладної команди. Поправки до закону про ІНП, у яких ідеться про притягнення до відповідальності тих, хто сприймає минуле інакше, ніж хотіла б цього діюча польська влада, є спробою, зрештою дуже наївною, нав'язати світу своє бачення історії. І це стосується не лише України. Негативною і сильною є реакція Ізраїлю і США на дії польського парламенту. Брюссель теж цього не пропустить.

» Здавалося, що впродовж 20 років Україна і Польща прагнуть примирення, спокійно розглядають питання непрості спільної історії, даючи у такий спосіб приклад іншим народам, як колись це зробили французи й німці. Ви були учасником цього процесу?

— Як міністр закордонних справ України, депутат, співголова українсько-польської міжпарламентської комісії з питань співробітництва, я був переконаний, що ми рухаємося правильним шляхом і з нього не звернемо. Про необхідність зближення говорив нам папа Іван Павло II. Вагомою подією було у цьому контексті спільне відкриття відреставрованого Меморіалу орлят на Личаківському цвинтарі у Львові. Дехто навіть називав це дивом.

» Коли в Польщі встановили День пам'яті жертв геноциду поляків, вчиненого українськими націоналістами, ви склали повноваження співголови українсько-польської міжпарламентської комісії, звинувативши наших парламентарів у «підкладенні міни» у відносини між Варшавою і Києвом...

— Не йшлося лише про цей жест Сейму. Мова про довготривалу націоналістичну політику партії «Право і справедливість» і діючої польської влади. Саме ця партія та її лідери несуть повну відповідальність за фатальне погіршення від-

носин Варшави і Києва. Результатом цієї політики було рішення від 22 липня минулого року. Те, що зробив Сенат нині, є черговим фатальним кроком не в тому напрямку.

» Важко погодитися з тим, що винною є лише одна сторона. Поляки мають повне право нагадати про свої образи, не погоджуватися на героїзацію діячів ОУН-УПА, Степана Бандери.

— Так, кожен народ має свої вразливі сторони. Однак не можна ігнорувати те, що українські націоналісти також є тими, хто зі зброєю в руках до 1956 року боровся з комуністами за незалежність нашої країни, хто страждав у радянських таборах майже до самого кінця їхнього існування.

Так, у складній українсько-польській історії відбувалися жакливі події. Були невинні жертви з обох сторін. Всі вони заслуговують на пам'ять і повагу.

Але я завжди стверджував, що треба говорити про конкретні випадки, а не, погрожуючи позбавленням волі, закривати рота опонентам і кричати: «Ви винні, ми не винні». Те, що зараз робить ваш парламент, з моєї точки зору як дипломата, — це неефективний крок.

» Чому?

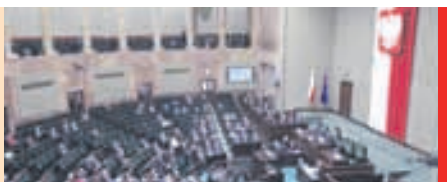
— У вашому законі в одному місці говориться про покарання тих, хто звинувачує поляків в участі у винищенні євреїв. А в другому — присутні погрози позбавлення волі тих, хто заперечує провину «українських націоналістів» у знищенні поляків. Це разюча дволичність, спроба виправдати самих себе.

» Ви багато разів говорили, що Польща — єдиний союзник України, який підтримує її європейські амбіції. Наші політики пишалися тим, що Варшава є адвокатом Києва в Європі. Ви досі так вважаєте?

— Ні. Польща перестала бути стратегічним партнером України. Натомість вона погрожує нам сповільненням нашої інтеграції з Європою. Сьогодні адвокатом України є Литва.

(Матеріал друкується зі скороченнями)

НАСПРАВДІ ГРОМУ СЕРЕД ЯСНОГО НЕБА НЕ БУЛО: ПРОЕКТ ЗАКОНУ ПАРТІЯ «КУКІЗІ 15» ПОДАЛА ЩЕ ПІВТОРА РОКУ ТОМУ

држей Дуда здійснив офіційний візит до України, і розгляд документа знову відклали. Але все ж таки 26 січня польський Сейм у третьому читанні проголосував за законопроект про поправки до закону «Про Інститут національної пам'яті».

Суть нововведень така: відтепер за публічні звинувачення на адресу Польщі в злочинах, скоєних під час Голокосту, в пособництві нацистській Німеччині, військових злочинах або злочинах проти людяності можна буде притягати навіть до кримінальної відповідальності.

Також тепер категорично заборонено використовувати словосполучення «польський табір смерті», описуючи концтабори, які існували на території окупованої Німеччиною Польщі.

Крім того, закон встановлює кримінальну відповідальність за заперечення участі

Сенат. А за деякий час документ підписав президент Анджей Дуда. Глава держави також сказав, що направить закон до Конституційного трибуналу, щоб перевірити, чи відповідають його положення польській конституції і чи не обмежує він свободу слова.

Реакція на ухвалення закону була вкрай гострою не тільки з боку України. І в цьому немає нічого особливого: такі заборони здаються занадто дивними у сучасному світі.

Розкритикував авторів скандальних поправок і президент Європейської ради Дональд Туск.

«Той, хто поширює помилкове твердження про «польські табори», завдає шкоди доброму імені й інтересам Польщі. Автори законопроекту пропагують цей непристойний наклеп у всьому світі як ніхто раніше», — написав Туск у своєму Twitter.

Фракція «Батьківщина» пропонує проіндексувати пенсії для сільського населення вдвічі. Як повідомив перший заступник голови фракції Сергій Соболев в інтерв'ю журналістам у кулуарах парламенту, відповідний законопроект уже зареєстрований у Верховній Раді.

Більшість громадян України, які проживали й проживають у сільській місцевості та працювали в колгоспах і сільськогосподарських кооперативах, не матимуть права на призначення пенсії, оскільки ці підприємства були ліквідовані й люди вимушено лишилися роботи. Нових робочих місць у сільській місцевості, як відомо, не було створено.

Крім того, частина пенсіонерів не можуть підтвердити свій страховий стаж, тому що тільки з 2000 року почала вестися автоматизована персоналізація й здійснювалася оплата податків по кожному працівнику. А доти панував повний хаос.

«Пропозиція «Батьківщини» проста — проіндексувати пенсію вдвічі для всіх, хто має відповідний стаж роботи на селі», — повідомив голова фракції «Батьківщина» Сергій Соболев.

Він також нагадав, що політична сила Юлії Тимошенко не голосувала за зміни до пенсійного законодавства, тому що вони не передбачали індексації пенсій для сільського населення.

«Із 12 млн пенсіонерів 5 млн — це ті, хто проживає в селі. В сільській місцевості в окремих регіонах кількість пенсіонерів становить до 60% населення. І пенсія є їхнім єдиним доходом», — заува-

жив народний депутат Сергій Соболев.

Для прикладу він навів ситуацію у Вінницькій області, де проживає 423 тисячі пенсіонерів, а середня надбавка до їхніх пенсій становить лише 123 грн. При цьому працівники великих промислових підприємств і державні службовці отримали надбавку в 2-4 тис. грн.

«В умовах інфляції, коли зростають ціни на продукти, на комунальні послуги, це питання треба врегулювати першочергово», — наголосив перший заступник голови фракції.

За його словами, аналіз пенсій у Вінницькій області свідчить про те, що неможливо прирівняти коефіцієнт нарахування пенсії селянам до коефі-

саму політику продовжили й в останньому пенсійному законі, додав він.

Як нагадав народний депутат від фракції «Батьківщина» Юрій Одарченко, 30 серпня 2017 року український уряд ухвалив постанову №704, якою були врегульовані пи-

чинності 1 січня 2018 року. Проте 27 грудня 2017-го дію постанови №704 було відкладено на рік. І немає жодних гарантій, що в грудні 2018 року строк вступу в силу постанови не відкладуть знову», — зазначив Юрій Одарченко.

перед військовослужбовцями, військовими пенсіонерами та деякими іншими категоріями осіб», яка змусить уряд виконувати свої зобов'язання перед захисниками України.

Як зазначено в пояснювальній записці до документу, проект постанови передбачає перерахунок пенсій військовим пенсіонерам та представникам силових відомств.

«Уряд пообіцяв підвищення виплат і пенсій, тож люди, які захищали та захищають Україну, повинні отримати те, на що вони та їхні сім'ї розраховували», — вважає Юрій Одарченко.

На його переконання, ухвалення проекту постанови не тільки забезпечить дотримання взятих державою зобов'язань, але й покращить соціальне становище військовослужбовців, військових пенсіонерів та прирівняних до них осіб.

СЕРГІЙ СОБОЛЕВ:

«ПРОПОЗИЦІЯ «БАТЬКІВЩИНИ» ПРОСТА — ПРОІНДЕКСУВАТИ ПЕНСІЮ ВДВІЧІ ДЛЯ ВСІХ, ХТО МАЄ ВІДПОВІДНИЙ СТАЖ РОБОТИ НА СЕЛІ»

ціента нарахування пенсій для міського населення.

Як пояснив Сергій Соболев, при проведенні пенсійної реформи Тігіпка під час режиму Януковича-Азарова пенсійний стаж для селян, необхідний для нарахування пенсії, був збільшений утричі. Таку

танню грошового забезпечення військовослужбовців, військових пенсіонерів та прирівняних до них осіб.

«Кабмін зробив вигляд, що йде назустріч захисникам Батьківщини й підвищує виплати та пенсії для них. Постанова повинна була набути

Після численних звернень колишніх військовослужбовців народні депутати від «Батьківщини» Юрій Одарченко та Руслан Богдан зареєстрували в парламенті проект постанови №7552, «Про виконання Кабінетом міністрів України зобов'язань

Фракція «Батьківщина» пропонує підвищити розмір стипендій для тих, хто працював шахтарем, а також студентам із шахтарських родин. Відповідний законопроект про внесення змін до статті 5 Закону України «Про підвищення престижності шахтарської праці» (№7531) зареєстрували народні депутати Юлія Тимошенко, Сергій Євтушок та Вадим Івченко.

Цим проектом закону передбачено, що держава гарантовано виплачуватиме стипендії студентам таких категорій:

— які до вступу в навчальний заклад пропрацювали шахтарями не менше трьох років;

«Батьківщина» за підвищення стипендій та відновлення соціальної справедливості

— чий батьки є шахтарями зі стажем роботи не менше 15 років або внаслідок нещасного випадку на виробництві загинули чи стали інвалідами I або II груп.

Таку норму, що містилася в Законі «Про підвищення престижності шахтарської праці», було вилучено Законом України від 06.12.2016 №1774 «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України», що є порушенням статті 22 Конституції України.

Також було передбачено, що Кабінет міністрів України визначатиме розміри стипендій для зазначених осіб.

Як пояснив Сергій Євтушок, мета зареєстрованого фракцією «Батьківщина» документа — припинити порушення статті 22 Конституції України та відновити норму про виплату стипендії на рівні прожиткового мінімуму.

«Ухвалення цього закону сприятиме відновленню соціальної справедливості при визначенні розміру стипендій», — додав народний депутат.

Як зазначено в пояснювальній записці до законопроекту, додаткові видатки на виплату стипендій цим категоріям громадян можуть бути профінансовані за рахунок зменшення витрат, які передбачені на 2018 рік для реставрації Маріїнського палацу в Києві на суму 200 млн грн, що не є першочерговим завданням.

Також «Батьківщина» пропонує підвищити розміри стипендій та щорічної допомоги дітям-сиротам та дітям, позбавленим батьківського піклування. Наразі в Україні, за даними Держстату, налічується понад 70 тисяч таких дітей.

Відповідний законопроект про внесення змін до статті 8 Закону України «Про забезпечення організаційно-правових умов соціального захисту дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування» (№7508) зареєстрували народні депутати Юлія Тимошенко, Сергій Євтушок, Іван Крулько та Вадим Івченко.

Нагадаємо, що стаття 8 згаданого закону передбачала підвищення

розміру стипендій на 50% (від розміру стипендії у відповідному ВНЗ) та виплату щорічної допомоги в розмірі трьох місячних стипендій для придбання навчальної літератури. Проте ці норми також були вилучені тим самим Законом України від 06.12.2016 №1774 «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України», і знову ж таки це є порушенням статті 22 Конституції України.

Також цим законом передбачалося, що саме Кабмін визначатиме розміри таких виплат.

«Ухваливши цей законопроект, ми забезпечимо підвищення рівня соціального захисту для дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування. Таким дітям має виплачуватися соціальна стипендія, що найменше на 50% вища за розмір звичайної стипендії.

Також до кінця навчання повинна надаватися щорічна допомога на придбання навчальної літератури в розмірі не менше трьох місячних стипендій», — зауважив Вадим Івченко.

Сторінку підготувала Марія АНІНА

(Закінчення.
Початок на стор. 1)

Багато експертів вважають, що насправді дані Держстату завищені й що реальна чисельність населення України коливається в межах 36 млн осіб і навіть нижче.

Провідний науковий співробітник Інституту демографії та соціальних досліджень НАН України Лідія ТКАЧЕНКО розповіла «ВВ», що, на жаль, сьогодні ми можемо орієнтуватися лише на Держстат, який володіє найбільш повними даними про народжуваність, смертність і міграційні настрої. Доки не відбудеться запланований на 2020 рік перепис населення, альтернативи даним офіційної статистики не буде.

Експерт звернула увагу на те, що дані Держстату не враховують відомостей по Криму, при цьому фіксують чисельність населення на окупованих територіях Донбасу.

«Ситуація з народжуваністю і смертністю на цих територіях є для нас величезною білою плямою. Адже ми реально не знаємо демографічну ситуацію там. Звісно, використовувати дані обліку квазіутворень ми не можемо. Відповідно, статистика по цих регіонах може ґрунтуватися тільки на зареєстрованих у наших органах юстиції фактах народження і смерті», — констатувала Лідія Ткаченко.

Вона також зауважила, що далеко не всіх новонароджених на окупованих територіях батьки реєструють згідно з українським законодавством. Те саме можна сказати й про реєстрацію смертей — родичі покійних часто задовольняються свідоцтвом про смерть, виданим окупаційною адміністрацією РФ у Луганській і Донецькій областях.

«Ще до війни на Донбасі фіксувалися один з найнижчих показників народжуваності й при цьому найвища смертність порівняно з інши-

Країна на межі виживання

ТРИВОЖНА СТАТИСТИКА

Україна на четвертому місці в Європі за темпами скорочення населення

Експерти ООН опублікували дані про 10 європейських країн із найінтенсивнішим зниженням чисельності населення. Україна в цьому переліку посідає четверте місце.

За їхніми підрахунками, до 2050 року українців залишиться всього лише 36,42 млн осіб. Обігнали Україну в цьому сумному рейтингу лише Болгарія, Латвія й Молдова.

не йдеться. Багато чого залежатиме від того, як швидко зможе стабілізуватися соціально-економічна ситуація в країні, а також від того, коли закінчиться війна. Поки в країні розбрід, очікувати вирівнювання балансу між смертністю і народжуваністю, а тим більше приросту населення, не випадає», — пояснила вона.

За словами експерта, через старіння населення навіть в економічно розвинених країнах, таких, як Німеччина

певняє, що тривалість життя залежить від його якості, зокрема від соціального захисту, який держава надає своїм громадянам.

«Медобслуговування, харчування, навколишнє середовище, екологія — все це сукупно впливає на тривалість життя. Тому зовсім не дивно, що вона в нас одна з найнижчих на Європейському континенті. Якщо у Старому Світі чоловіки й жінки помирають у середньому у віці 82–83 років, то в Україні тривалість життя чоловіків становить близько 63 років, а жінок — близько 72. І все це пов'язано з поганими соціальними умовами, неякісною медициною, екологією тощо.

Укорочують віку українцям і так звані реформи, в тому числі пенсійна й медична. Захмарні тарифи та постійне зростання цін на споживчі товари й продукти харчування також не поліпшують життя людей. Тому демографічну кризу стимулює не лише війна, а й безглузда і непрофесійна соціально-економічна політика уряду», — підкреслив він у коментарі «ВВ».

На його переконання, дії уряду штовхають молодь і людей середнього віку шукати щастя за кордоном. З України за останні десять років виїхало близько 7 мільйонів осіб, багато з яких жи-

вуть і працюють у Європі. У такий спосіб завдяки нашим співгромадянам Старий Світ поповнює таку привабливу вікову групу.

«Уряд проводить таку політику, що молодь не бачить перспектив у своїй країні і не може реалізувати свої знання й таланти на батьківщині», — констатує Андрій Павловський.

Він додав, що компенсувати втрати за рахунок мігрантів Україна не зможе здебільшого тому, що й до війни на Донбасі ми були не надто привабливою країною для вихідців із інших держав.

«Тому нам необхідно змінити пріоритети розвитку, підтримувати й розвивати реальний сектор економіки», — запевнив експерт.

За його словами, якщо молодь відчужує впевненість у завтрашньому дні й пов'язуватиме своє майбутнє з Україною, то охоче народжуватиме дітей, що позитивно позначиться на демографічній ситуації.

«Юлія Тимошенко, перебуваючи на посаді прем'єр-міністра, реалізувала програму підтримки народжуваності. При народженні першої дитини батьки одноразово отримували 12,5 тис. грн, за другу дитину — 25 тис. грн, а за третю — 72 тис. грн. Результатом такої фінансової підтримки став сплеск народжуваності, й демографічна ситуація в Україні вирівнялася», — нагадав Андрій Павловський.

Стародавні мудреці стверджували, що цивілізованість суспільства визначається ставленням до найбільш незахищених — людей похилого віку та дітей. І якщо, згідно з останніми даними ООН, в Україні 1,2 млн осіб живуть впроголодь, то про соціальну відповідальність нашої влади перед народом не випадає говорити...

Олена САФОНОВА

потрібно терміново вживати якихось заходів, однак влада не поспішає ухвалювати конкретні рішення, мовляв, це така світова тенденція старіння населення. Так, Мінсоцполітики скоро після опублікування даних Держстату повідомило про те, що Україна входить до тридцятки країн світу за часткою осіб віком 60 років і більше в структурі населення.

За даними міністерства, в 2015 році українських громадян у віці 60 років і більше було 21,8%, 65-річних і старших — 15,5% від загальної чисельності населення. Крім того, згідно з національним демографічним прогнозом, до 2025 року частка осіб старше 60 років у структурі населення складе 25%, а в 2030 році — понад 26%.

«В цілому старіння населення є світовим процесом. Частка людей похилого віку в структурі населення зростає високими темпами в розвинених країнах і багатьох країнах, що розвиваються. Україна є і буде в наступні роки

ЯКЩО В СТАРОМУ СВІТІ ЧОЛОВІКИ Й ЖІНКИ ПОМИРАЮТЬ У СЕРЕДЬНОМУ У ВІЦІ 82–83 РОКІВ, ТО В УКРАЇНІ ТРИВАЛІСТЬ ЖИТТЯ ЧОЛОВІКІВ СТАНОВИТЬ БЛИЗЬКО 63 РОКІВ, А ЖІНОК — БЛИЗЬКО 72

ми областями України. Тому можна припустити, що масштаби депопуляції в нас набагато більші, ніж ті, що нам демонструє офіційна статистика. Думаю, що чисельність населення завищена десь на мільйон», — підкреслила Лідія Ткаченко, додавши, що також немає достовірних даних щодо міграційних втрат Донбасу.

СТАРІ ПОВСЮДИ В НАС У ПОШАНИ?

Висока смертність і низька народжуваність справді є бичем України. Здавалося б,

однією з «найстаріших» країн світу», — заявила начальник Управління у справах людей похилого віку та надання соціальних послуг Міністерства соціальної політики Оксана Сулима.

Лідія Ткаченко констатує, що демографічна ситуація безпосередньо пов'язана із рівнем добробуту населення. Причому не тільки матеріального, а й соціального.

«Попри те, що Україна справді є одним із лідерів серед країн світу з населенням, що скорочується, про вимирання нашої нації поки

і Японія, показник смертності перевищує показник народжуваності. До того ж існує тенденція виховувати лише одну дитину в родині.

«Але в цих країнах борються за тривалість життя населення, що досягається завдяки популяризації здорового способу життя, в тому числі правильного харчування, соціального благополуччя й мінімізації негативних емоцій», — додала Лідія Ткаченко.

Експерт із питань соціальної політики Андрій ПАВЛОВСЬКИЙ так само за-

Балканська перспектива

Євросоюз окреслив перспективу шести балканських країн до 2025 року стати членами Співтовариства. Найбільше шансів у Сербії та Чорногорії, також великі можливості влитися в сім'ю європейських держав у Албанії, Боснії і Герцеговині, Косова і Македонії. Втім, без виконання «домашнього завдання» від ЄС їм не обійтися.

Стратегію інтеграції під назвою «Гідна перспектива розширення та активізація взаємодії ЄС із Західними Балканами» представив минулого тижня голова Єврокомісії Жан-Клод Юнкер. У документі — досить жорсткі умови для країн-кандидатів. Зокрема, проведення глибоких політичних і економічних реформ, а також врегулювання взаємовідносин, у тому числі й територіальних суперечок, із сусідніми державами.

З огляду на те, що Західні Балкани завжди були порохом бочкою, в ЄС розраховують, що країни-претенденти за допомогою інтеграції вирішать всі спірні питання ще до отримання членства. Така завбачливість цілком зрозуміла — країни Євросоюзу не хочуть повторення досвіду Словенії та Хорватії, у яких досі не вирішено прикордонну суперечку.

Також «дорожня карта», розроблена для Балкан, включає забезпечення верховенства закону, посилення співпраці у сфері безпеки і контролю за міграцією, підтримку економічного розвитку, розширення енергетичної кооперації і перехід до цифрової економіки. Все це необхідно для подолання схожих з українськими проблемами корупції і слабкої економіки.

Але на відміну від України, перед якою ЄС хоча і не зачиняє двері, але навіть не натякає на перспективи членства, в документі щодо Балкан фігурує 2025 рік. В Євросоюзі називають конкретні часові рамки «заохочувальною датою, яка повинна стимулювати реформи в цих країнах». Таке формулювання, з одного боку, дає надію, але з іншого — служить горезвісною морквиною, за якою скільки не біжить віслючок, поласувати нею не може.

І хоча ці країни дійсно багато зробили на шляху євроінтеграції, для того, щоб вони стали частиною ЄС, буде необхідна одностороння підтримка всіх країн-членів, багато з яких не палають бажанням розширювати Євро-союз.

Аріна МАРТОВА

Меркель ще ніколи не була так близько до провалу... Довгих чотири з половиною місяці пані канцлер провела в переговорах, щоб нарешті створити коаліцію і сформувати уряд. Завдяки взаємним поступкам три німецькі партії, які й стануть парламентською більшістю, уникли дуже неприємної процедури перевиборів до Бундестагу. Втім, незважаючи на те, що крісло канцлера залишилося за нею, певного іміджевого удару Меркель все ж зазнала.

Якби після виборів до Бундестагу, які відбулися наприкінці вересня 2017-го, Християнсько-демократичний союз (ХДС) Меркель не показав би найгірший з 1949 року результат... А колишній партнер по коаліції Соціал-демократична партія Німеччини (СДПН) також не розгубила б голоси (щоб потім гучно не йти в опозицію)... Тоді не довелося б пані канцлеру пережити виснажливо-тривалий переговорний процес. Але ні... Цю чашу їй довелося випити сповна.

Відразу після виборів альянс Християнсько-демократичного союзу (ХДС) і Християнсько-соціального союзу (ХСС) вів переговори з ліберальною Вільною демократичною партією (ВДП) і «зеленими». Час минав, а угоди так і не було досягнуто. Після чого лідери ХДС/ХСС змушені були почати діалог з уже опозиційною СДПН, яка після виборів заявила про небажання входити в коаліцію з християнськими демократами. Причому тоді лідер есдеків Мартін Шульц запевняв, що його партія не буде вести переговори, поки уряд очолює Меркель.

Якщо Сунь-цзи говорив про те, що війна — це мистецтво обману, то Бісмарк стверджував, що політика — мистецтво можливого. І Шульц, скориставшись вкрай скрутним становищем пані канцлера, непогано розіграв свою карту.

Принаймні він так думає. Ще недавно палкий противник «великої коаліції», після завершення переговорів Шульц постав перед ЗМІ в ролі рятівника, заявляючи, що укладена угода «стане пробудженням для Європи і новою рушійною силою в Німеччині».

З одного боку, його маневр цілком зрозумілий. Конституція ФРН хоч і не визначає чітких термінів формування більшості та затвердження складу нового уряду, але

продовження багатомісячних переговорів вичерпало б ліміт терпіння громадян країни. Та й президент міг би запросто заявити про розпуск парламенту.

Однак навряд чи це влаштувало Штайнмаєра і старі партії тих же Меркель і Шульц, від яких, судячи з результатів останніх виборів, німці вже втомилися. ХДС/ХСС і СДПН занадто побоюються, що праві популісти з «Альтернативи для Німеччини» (АдН), які гучно заявили про себе, візьмуть іще більше голосів. І вже тоді не вийде на них не зважати.

Втім, лицарські обладунки лідера СДПН дещо блякнуть в очах його однопартійців і прихильників. Безумовно, за Шульцем і раніше помічалося вміння вправно міняти політичний курс, проте такий різкий поворот у бік «великої коаліції» може викликати невдоволення багатьох рядових членів СДПН (*партія налічує 463 723 людини. — Прим. ред.*). За якими, до речі, останнє слово. Саме вони, вивчивши коаліційний договір, повинні будуть з 20 лютого до 2 березня сказати «так» чи «ні» новій «великій коаліції», щоб 4 березня винести остаточний вердикт.

Утім, найімовірніше, есдеки дадуть добро, і в німецькому політикумі запанує мир, спокій і Ангела Меркель на посаді канцлера. А імідж? Імідж ніщо, міністерські портфелі — все!

За даними німецьких ЗМІ, представники соціал-демо-

кратів стануть біля керма міністерств фінансів, праці, юстиції, навколишнього середовища і відомства у справах сім'ї.

Своєю чергою, партії ХСС перейдуть пости глав міністерств внутрішніх справ, транспорту і економічного розвитку.

Представники ХДС очолять міністерства економіки, оборони, освіти, сільськогосподарства та охорони здоров'я.

У разі старту роботи коаліції за новим складом уряду справа не заіржавіє. Адже, згідно з Конституцією країни, затвердження міністрів на посаду відбувається без голосування в Бундестазі. Для призначення достатньо подання кандидатур канцлеру і, власне, підпису президента.

Україні не варто побоюватися зміни зовнішньополітичного курсу. Той же пан Шульц, який тепер буде відігравати не останню роль у коаліції, у любові до Кремля помічений не був. Прекрасно розуміючи, що являє собою російський режим, він неодноразово закликав всіма силами боротися зі спробами Путіна розколоти Євросоюз і нагадував про небезпечну тенденцію «путінізації політики європейських країн». Тому скільки б у Бундестазі не розводилися про поступове скасування санкцій щодо РФ, поки Крим і Донбас не будуть звільнені від окупантів, агресорові не потуратимуть.

Та й в інших аспектах зовнішньополітичний курс ФРН

залишиться практично незмінним. Хіба що витрати на надання допомоги найбіднішим країнам світу збільшаться до 0,15–0,2% ВВП Німеччини. Ці кошти переважно будуть спрямовані державам, звідки прибуває найбільша кількість біженців. Логіка проста — зробити життя в цих країнах кращим, щоб зменшити відтік населення. А для Африканського континенту коаліційний договір взагалі пропонує свій «план Маршалла».

З огляду на те, що міграційна криза є одним із найбільш актуальних питань, подібні дії скоріше спрямовані на довгострокову перспективу його врегулювання. Під час переговорів з есдеками Меркель змушена була погодитися, що країна може прийняти не більше 200 тисяч біженців на рік. Також буде жорстко лімітований дозвіл на возз'єднання сімей (*до тисячі осіб на місяць. — Прим. ред.*) для біженців з обмеженим статусом захисту.

Крім того, в результаті переговорів дійшли згоди не підвищувати максимальну податкову ставку в ФРН з нинішніх 42% до 45%, а «податок на солідарність» буде поетапно знижуватися, щоб до 2021 року обсяг надходжень по цій лінії був зменшений на 10 млрд євро.

Також ХДС/ХСС і СДПН домовилися про істотні обмеження для роботодавців у сфері трудового найму. Йдеться про контракти з обмеженим терміном дії: відтепер роботодавець зможе укладати подібний договір зі співробітником тільки на 18 місяців замість 24. Перш ніж укласти безстроковий договір, тимчасовий можна буде продовжувати лише один раз, а не три, як це було раніше.

Уже на початку березня політичні пристрасті вшухнуть. Меркель залишиться біля керма і, в принципі, має всі шанси бути канцлером навіть довше, ніж Гельмут Коль, який фактично керував Німеччиною довгих 16 років. Утім, вже зараз подійкують, що за кілька років вона, втомившись від політики, добровільно відправиться на заслужений відпочинок.

Бо хочеться того чи ні, рано чи пізно політикам поважного віку доведеться поступитися дорогою молодим. Особливо коли від них остаточно втомляться.

Антоніна МІРОШНИЧЕНКО

ПАН ШУЛЬЦ У ЛЮБОВІ ДО КРЕМЛЯ ПОМІЧЕНИЙ НЕ БУВ. ВІН НЕОДНОРАЗОВО НАГАДУВАВ ПРО НЕБЕЗПЕЧНУ ТЕНДЕНЦІЮ «ПУТІНІЗАЦІЇ ПОЛІТИКИ ЄВРОПЕЙСЬКИХ КРАЇН». ТОМУ СКІЛЬКИ Б У БУНДЕСТАЗІ НЕ РОЗВОДИЛИСЯ ПРО ПОСТУПОВЕ СКАСУВАННЯ САНКЦІЙ ЩОДО РФ, ПОКИ КРИМ І ДОНБАС НЕ БУДУТЬ ЗВІЛЬНЕНІ ВІД ОКУПАНТІВ, АГРЕСОРОВІ НЕ ПОТУРАТИМУТЬ

Участь Росії в Іграх — ознака збою системи

Сеульський аеропорт являє диво ефективності, переправляючи гостей з усього світу на перші за 30 років корейські Олімпійські ігри. Швидкісний потяг із Сеула в Пхьончхан летить як куля. Це вам не Сочі з його убогими панелями з ДВП і не Ріо, де все тріщало по швах через обмежену місткість транспорту. Минулі дві Олімпіади проходили в умовах неймовірної корупції, порушень прав людини й розвалу національних економік. Однак цього разу до краху підійшла сама ідея олімпійського руху.

Чим ближчими ставали Ігри у Пхьончхані, тим менше радості залишалося. Адже попри свої нерозсудливі допінгові авантюри Росія все ж бере в них участь. Звичайно, під узагальненою назвою «олімпійські атлети з Росії» і без прапора. Але нікого, і росіян у тому числі, цим не обдуриш.

Росія здійснювала — принаймні з 2011-го по 2015 рік — реалізацію масштабної й цинічної державної допінг-програми, розробленої і для олімпійських спортсменів, і для паралімпійців. Вони знищували допінг-проби або підміняли їх, передаючи пляшечки з сечею (які, як вважалося, були захищені від несанкціонованого відкриття) через отвір у стіні сочинської лабораторії. До процесу були залучені агенти ФСБ, які, мабуть, вважали, що робота в перейменованому КДБ дозволить мати набагато менше справ із сечею.

І, тим не менше, Росія тут. Взагалі, російських спортсме-

народний олімпійський комітет (МОК) відповів відмовою на прохання 13 російських спортсменів і двох тренерів про поїздку на Ігри, вказавши на інші докази прийому допінгу. МОК скористався шансом продемонструвати свою волю й витримку.

сії, як тому, щоб російські спортсмени потрапили на Ігри в Пхьончхані, — сказав Паунд, звертаючись до Томаса Баха. — Пане президенте, ми зараз у дуже складній ситуації. Ми повинні продемонструвати світові, що наші рішення і дії засновані

ти, діючи безпринципно, щоб уникнути неприємностей для себе. Вся ідея олімпійського руху опиняється під загрозою.

5 лютого канадська команда саночників провела прес-конференцію. У Сочі канадці чотири рази фінішували четвертими. А коли росіяни Альберт Демченко і Тетяна Іванова виявилися серед дискваліфікованих за допінг, канадці, які посіли четверте місце в естафеті, піднялися на третю сходинку й отримали «бронзу». Однак коли Арбітражний суд

ВЗАГАЛІ-ТО РОСІЙСЬКИХ СПОРТСМЕНІВ У ПХЬОНЧХАНІ НАБАГАТО БІЛЬШЕ, НІЖ ДОПУЩЕНИХ ДО УЧАСТІ В ІГРАХ 2016-ГО В РІО

Але за ближчого розгляду цього скандалу стає очевидним, що МОК знайшов спосіб не усувати Росію від участі в Іграх за її дії. Він міг би не запрошувати російських спортсменів, але вчинив інакше. А це підриває основи олімпійського руху.

Віце-президент Всесвітнього антидопінгового агентства Лінда Хеллеланд назвала ситуацію, що склалася, «неприпустимою», маючи на увазі втрату довіри до системи.

на принципах, що відрізняють олімпійський рух від розважального спорту. Що б там не казали, але ми зараз ведемо мову не про політику. Ми говоримо про те, як ми реагуємо на дії, що чиняться проти цих фундаментальних цінностей країною, яка добровільно погодилася поважати ці цінності й свідомо спробувала їх зруйнувати».

Президент МОК Томас Бах проігнорував ці та інші твердження Паунда. Росія бере

в Лозанні виправдав російських спортсменів і відновив їхні результати, Канада повернулася на четверте місце.

Від імені канадської команди із заявою виступив Сем Едні. Він звернувся до присутніх із проханням подивитися на канадських саночників — вісьмох «чистих» спортсменів — і сказав: «Вся ця ситуація непокоїть нашу команду, і ми вважаємо, що це кошмар для «чистих» спортсменів. Скажу коротко: справа не в тому, що мене або моїх товаришів позбавляють медалей. Для нас чистий спорт і справедливі умови змагань набагато важливіші, ніж медаль на шій».

Своє звернення він завершив словами: «Але при цьому шоу має продовжуватися, і ми не можемо розпоряджатися й вказувати, з ким нам змагатися».

У лютому в Пхьончхані холодно, але снігу мало. Вітер — сухий, різкий і колючий — прийшов на корейські рівнини з Сибіру. Чудово. Росіян тут не має бути, але вони є.

Брюс АРТУР,
Toronto Star, Канада
(Матеріал друкується
зі скороченнями)

ЗА ПІДСУМКАМИ ДОПІНГОВОГО СКАНДАЛУ СТАЄ ЗРОЗУМІЛО: МОК ЗНАЙШОВ СПОСІБ НЕ УСУВАТИ РОСІЮ ВІД УЧАСТІ В ІГРАХ ЗА ЇЇ ДІЇ. ВІН МІГ НЕ ЗАПРОШУВАТИ РОСІЙСЬКИХ СПОРТСМЕНІВ, АЛЕ ЗРОБИВ ЦЕ

нів у Пхьончхані, якщо порівнювати з минулими Іграми в Ріо, набагато більше. З-поміж них 169 походять у формі інакшої кольорової гама, ніж у національного прапора, який МОК заборонив. Ще 28 спортсменів виграли справи в Спортивному арбітражному суді, який скасував їхню дискваліфікацію і зняв заборону на участь у цих Іграх через брак доказів (що, в принципі, можливо в разі знищення допінг-проб). 5 лютого Між-

Канадський член МОК і колишній президент WADA Дік Паунд на засіданні членів комітету виступив із жорсткою заявою про те, що тимчасових відсторонень недостатньо. Він згадав також про незахищеність інформаторів («про них забули, вони залишилися без уваги на самоті й без будь-якого захисту») і про інші прорахунки й недоробки МОК.

«Увага приділялася не так тому, як реагувати на дії Ро-

участь в Іграх, і, можливо, на церемонії закриття російським спортсменам дозволять пройти під прапором своєї держави.

Проблема допінгу давня. І стосується вона не тільки Росії. Адже ніхто й не думає, що спорт чистий і бездоганий. Але коли ви так грубо порушуєте правила і вас ловлять на гарячому, то, очевидно, вам це має дорого обійтися. Натомість МОК намагається лавірува-

Україну на Олімпіаді в Південній Кореї представляють 33 спортсмени

Вони змагатимуться в 9 з 15 видів спорту.

До збірної України на зимовій Олімпіаді в Південній Кореї увійшли 33 спортсмени. Про це повідомляє Національний олімпійський комітет (НОК) України. Наша країна буде представлена в 9 з 15 зимових видів спорту: **біатлон** — Ірина Варвинець, Юлія Джима, Анастасія Меркушина, Олена Підгрушна, Валентина Семеренко, Віта Семеренко, Дмитро Підручний, Артем Прима, Володимир Семаков, Сергій Семенов, Артем Тищенко; **гірські лижі** — Ольга Книш, Іван Ковбаснюк; **лижне двоборство** — Віктор Пасічник; **лижні гонки** — Тетяна Антипенко, Марина Анцибор, Олексій Красовський, Андрій Орлик; **санний спорт** — Олена Стецьків, Олена Шхумова, Андрій Мандзій, Антон Дукач, Олександр Оболончик, Роман Захарків; **скелетон** — Владислав Гераскевич; **сноуборд** — Аннамарі Данча; **фігурне катання** — Олександра Назарова, Ганна Хниченкова, Максим Нікітін, Ярослав Паніот; **фрістайл** — Тетяна Петрова, Ольга Полюк, Олександр Абраменко.

До речі, авторитетне агентство Associated Press пророкує українській збірній три медалі — в біатлоні та фрістайлі.

«Срібло», вважають експерти, зможуть завоювати наші біатлоністки в естафеті, бронзову нагороду — Олександр Абраменко у фрістайлі. Третя медаль, також бронзова, може дістатися біатлоністці Анастасії Меркушиній за третє місце в спринтерській гонці.

У разі завоювання цих медалей Україна встановить національний рекорд за кількістю нагород на зимових Олімпійських іграх, проте це не стане рекордом за якістю медалей, оскільки в Лілехаммері в 1994 році українські спортсмени здобули одне «золото» (Оксана Баюл, фігурне катання) і одну «бронзу» (Валентина Цербе, біатлон).

Нагадаємо: зимові Олімпійські ігри в Південній Кореї триватимуть до 25 лютого. Учасниками Ігор стали 6,5 тисячі спортсменів із 92 країн. Ця та інша інформація про Олімпіаду представлена на офіційному сайті МОК.

У сучасному кінематографі спостерігається справжня криза ідей. Сценаристам і режисерам набагато простіше зліпити сиквел або триквел якоїсь успішної картини або ж зняти стрічку за реальними подіями, ніж вигадати новий оригінальний, а головне — глибокий сюжет. Втім, ідея фільму «Три білборди на кордоні Еббінга, Міссурі» Мартіна МакДонаха теж взята з життя. Однак це кіно унікальне і заслуговує на особливу увагу.

Одного разу режисер і сценарист Мартін МакДонах під час своєї подорожі, як він висловився, «десь між Джорджією, Флоридою і Алабамою» побачив білборди, на яких було написано про якийсь нерозкритий злочин. Ця картинка буквально в'їлася йому в мозок, і він подумав історію.

Отже, кілька місяців тому по-звірячому вбили доньку Мілдред Хейз (Френсіс МакДорманд). Злочинець або злочинці так і не були знайдені. Тоді зневірена мати вирішила орендувати три білборди, на яких залишила послання місцевому шефові поліції Вільяму Віллоубі (Вуді Харрельсон). Як ви розумієте, не надто ласкаво.

У цю історію втягнутий і заступник шерифа, інфантильний мамій зі схильністю до насильства, офіцер Джейсон Діксон (Сем Роквелл)...

Поліцейські стоять на своєму, мати — на своєму. Ніхто не збирається поступатися. Але коли жінка впевнилася остаточно, що справедливість не восторжествує, то вирішує взятися до справи самотужки...

Конфлікт, описаний у фільмі, вкрай цікавий. Ця стрічка про те, що не завжди і не всі хороші люди чинять добре. І навпаки. Іноді трапляється так, що в скрутну хвилину тебе підтримає заклятий ворог. І не просто підтримає, а повністю перейде на твою сторону.

Це кіно не відбулося б, якби головну роль замість Френсіс МакДорманд виконала будь-яка інша актриса. Володарка «Оскара» МакДорманд відома глядачам найбільше за фільмами «Фарго» і «Після прочитання спалити». Крім того, вона є дружиною режисера і сценариста Джоела Коена.

«Якби Френсіс мені відмовила, то це був би провал, катастрофа. Фільму б не було, напевно. Я просто не уявляю, хто ще міг би зіграти цю роль. Хто міг би бути настільки справжньою, грати героїню свого віку, бути смішною, але не надто, щоб все не зіпсувати, і бути в міру грізною. Тобто глядачі повинні повірити, що її можна боятися. А Френсіс можна боятися. Я ось її боюся часом! Вона не зла людина, але при цьому може достовірно зіграти цю

Ласкаво просимо в Еббінг, Міссурі

лють, довести себе до потрібного рівня агресії», — був відвертим в одному з інтерв'ю режисер Мартін МакДонах.

Так ось, її Мілдред просто дивовижна, такої героїні в кіно давно не було. Її мучить почуття провини, вона розлючена і у розпачі... А те, наскільки їй боляче, відчуваєш вже просто по тому, як міцно стиснуті її щелепи. Френсіс МакДорманд геніальна: за таку роботу і «Оскара» мало! Цікаво, що актриса спочатку відмовилася від участі в проекті, але чоловік переконав її, що в цьому кіно потрібно знятися.

Чудовий і Вуді Харрельсон. Цей колоритний актор завжди з великою відповідальністю ставиться до вибору ролей: його фільмографія дуже цікава («Старим тут не місце»,

«Люзія обману», «Голодні ігри», «Справжній детектив»). Але цього разу, здається, він переграм сам себе. Його персонаж чіпляє глядача і дістає, що називається, до глибини душі.

Сем Роквелл, раніше не дуже примітний актор, також показує високий клас гри. За його персонажем неймовірно цікаво спостерігати: в одну мить у його свідомості все змінюється, і він стає на інший бік у конфлікті. Чому? Про це ви дізнаєтесь, подивившись фільм.

«Три білборди на кордоні Еббінга, Міссурі» так і виблискуює сарказмом. Кадр за кадром головні герої цієї історії отримують ляпаси від життя. Так-так, дістанеться всім. Всі зрозуміють мораль цієї байки. А моралі тут буде багато.

Сценарій фільму неймовірно сильний. Можна один раз подивитися кіно, а другий — навіть просто прослухати, бо діалоги тут — справжній скарб. У цьому плані Мартін МакДонах дуже глибоко копнув. А ось режисура виявилася слабшою. Усе ж цю стрічку повинні були знімати брати Коени. Вони змогли б перетворити її на справжній шедевр. Втім, краще — ворог хорошого.

А ще подивимося, що 4 березня скажуть кіноакадеміки: фільм номінований у семи категоріях. Нехай це муві і отримало чимало «Золотих глобусів» та інших премій, але «Оскара» достойне як жодне інше. Адже справедливість має восторжествувати!

«Я, Тоня»: ані льоду, ані полум'я

шою американкою, яка виконала найскладніший у фігурному катанні елемент — потрійний аксель. Але увійшла в історію вона не завдяки цьому.

На чемпіонаті США з фігурного катання 1994 року экс-чоловік Тоні Джефф Гіллоулі і охоронець Шон Екардт підмовили якогось Шейна Стента усунути її головну конкурентку Ненсі Керріган. Дівчину вдарили молотком по коліну. Але правда швидко розкрилася, і Тоня Хардінг змушена була залишити фігурне катання назавжди.

У фільмі роль фігуристки-мерзотниці виконала Марго Роббі.

«Так, я не займалася фігурним катанням у дитинстві. Правда, коли я тільки переїхала до Америки, то грала в аматорській хокейній команді, бо дитиною дуже любила фільм «Могутні каченята». Я одягала свої роллерблейди, брала ключку для хокею на траві і щосили намагалася зобразити щось максимально схоже на хокей. Я завжди любила хокей на льоду, але мої навички катання на ковзанах не

перевищували рівень аматорської команди. Тож мені довелося багато чому навчитися для зйомок у «Тоні»... Синців і гуль я, звичайно, заробила купу, плюс найстрашніші пухири у світі, а ще грижу шийного диска... Але воно того варте», — розповідала Марго Роббі в одному з інтерв'ю.

Кілька місяців перед зйомками актриса посилено тренувалася під керівництвом фігуристки Сари Кавахари. Звичайно ж, складні фігури Роббі виконати не могла апріорі (та й контрактом їй заборонено так ризикувати), тому у фільмі ліву частку часу за неї каталися професіонали. А деякі моменти були доопрацьовані за допомогою комп'ютерної графіки.

За цю роботу актрису навіть номінували на премію «Оскар», і це дивно. Звичайно, нині Марго Роббі одна з найбільш затребуваних молодих актрис. Схоже, режисери в чергу до неї шикуються. Он навіть Квентін Тарантіно покликав її у своє нове кіно. Але робота у фільмі «Я, Тоня» точно не найкраща в її фільмографії. Згадай-

те, якою чудовою була її Харлі Квінн із «Загону самогубців». Ось це рівень! А те, що Роббі видала зараз, — абсолютна посередність. І проте...

Власне кажучи, весь фільм посередній. Режисер Крейг Гіллеспі, який 2016 року зняв досить непогане треш-кіно «Проти шторму», нині сильно засумував. Судячи з усього, йому до глибини душі була нецікава історія найскандальнішої американської фігуристки. Тільки так можна пояснити той факт, що він майстерно споганив вельми благодатний сюжет. Постановник ніби і спробував покопатися в дитинстві головної героїні і якимось пояснити, чому так склалося її життя, але робив все, не вкладаючи душу.

А ось кого варто похвалити за роботу в картині, так це візажистів, стилістів, перукарів і художників по костюмах. Вони були неперевершеними. Подивившись в кадрі на Тоню Хардінг, і відразу з посмішкою згадуєш безглуздий стиль 1990-х. Тотальний несмак, моторошний макіяж і чубчик-дах — ось чим запам'яталося те десятиліття. Це потішно-приємне ностальжі. Але більше в цьому кіно не розчулює нічого.

Сценарій Стівена Роджерса для картини «Я, Тоня» потрапив до так званого чорного списку 2016 року — переліку найбільш багатообіцяючих, але не реалізованих фільмів. Зрештою цей байопік таки екранізували. Втім, краще б цього не робили.

Тоня Хардінг — одна з найвідоміших і талановитих, але скандальних фігуристок 1990-х. Вона стала пер-

Сторінку підготувала Євгенія ПРОРИВАЙ

Головний редактор — Анна СПІВАК, відповідальний секретар — Олексій СОКУР	Редакція: м. Київ, бул. Лесі Українки, 26 Пишіть на адресу: ТзОВ «Структура ІТ», а/с 155, м. Київ, Україна, 04080	Засновник та видавець: ТзОВ «Структура ІТ» Тел.: (044) 359-04-54 e-mail: gazetavv@i.ua Газету надруковано ТзОВ «Мега-Поліграф» 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14	Замовлення № 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 Наклад 10 386 прим. Передплатні індекси: 23115 (рос.), 49450 (укр.)	При використанні публікацій посилання на газету «ВВ» обов'язкове. Відповідальність за зміст рекламних матеріалів несе рекламодавець.
---	--	---	--	---

